

Poštarina plaćena u gotovom.

SAMOBORSKI LIST

Zagreb

Knjižnica kr. sveučilišta

U Samoboru, 1. srpnja 1928

Broj 13.

Saraki List izlazi svakog 1. i 15. u
-cu — PRETPLATA na cijelu godinu
iznosi 20 D. — Inozemstvo 40 D

Uprava i uređništvo nalazi se
TRG KRALJA TOMISLAVA
(tiskara S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za
oglas, koji se više puta uvrtćuju, daje se
zaatan popust. Rukopisi se ne vraćaju.

Slava hrvatskim mučenicima!

Velika borba, koju su vodili naši zastupnici u Beogradskom parlamentu, protiv sadašnje vlade, koja je hotjela, — nakon što nam je neprijatelj ugrabio biserje naše domovine Goricu, Istru, Trst, Rijeku, Postojnu i t. d. — da izglasa netunske konvencije, pa da i našu Dalmaciju preda na milost i nemilost neprijatelju — svršila je teškom nesrećom, pokoljem naših zastupnika, izvršenom 20. o. mj. u Narodnoj Skupštini u Beogradu.

Bilo je stradanja i dosad. Stradali su i seljaci i građani, stradala je naša sloboda, stradala je naša prosvjeta, stradala je naša imovina u selima i gradovima, na kopnu i na moru, ali eto stradaju životom i gube glave čak i hrvatski narodni zastupnici u vršenju svoga narodnog poziva!

Tane projurilo je kroz njihove živote zato da pogodi hrvatski narod usred njegova srca. Stoga značaj ovoga krvavoga događaja diže se visoko povrh značaja jedne obične tragedije, a moralna vrijednost ovih žrtava diže se do značaja jedne nacionalne katastrofe, koja unosi poginule narodne predstavnike u panteon mučenika hrvatskoga naroda.

To je ono što je okupilo oko ovih mrtvih ostataka cijeli hrvatski narod u jednom duhu i u jednoj misli, to je ono što je svratilo pažnju čitavoga svijeta na ovu žalosnu našu grudu i što je izazvalo zgražanje kulturnog svijeta nad tolikom našom bijedom. Kruta historija, koja crta prošlost za pouku budućnosti, obilježiti će na dugoj stazi vjekovnog hoda hrvatskog života krvavim potezom ovu našu narodnu epohu.

U zemlji Hrvata, koju su oni kroz krvave vjekove obranili i sačuvali svome rodu za stara i nova pokoljenja, koju su oni svojim trudom, zaojem i umom preveli u civilizaciju; koju su oni neugasivom ljubavlju posvećili za svoju obožavanu domovinu; u toj zemlji oduzeta je hrvatskom narodu njegova vlast. Njegovoj duši ostalo je samo jedno polje za vršenje pijeteta, a to je groblje, u kojem će i ispačeni životi ovih mučenika naći svoj vječni mir.

Ali na mrtvom mirogoju živi neumrlo moralna ostavština naših velikih mrtvih, u kojoj je naš moralni život. Živi duh naših velikana hrvatskog narodnog preporoda i tolikih drugih naših narodnih trudbenika, koji su nam namirli bogatu baštinu čovječanskog osjećanja, neograničene požrtvornosti i neobuzdane privrženosti hrvatskom narodu i njegovoj danas pogaženoj slobodi. I kroz rane ovih poklanih mučenika provejavat će narodni duh, koji će opominjati narod, da će svi naši mrtvi borci naći pokoja samo onda, kada hrvatski narod bude svoj na svome.

Mrtvačka raka, u koju će leći ovi pokojnici neka bude jedan od spomenika našeg narodnog stradanja, ali pred kojim hrvatsko srce, dok jeca, neka se i čeliči za buduće borbe.

Slava Pavlu Radiću i Gjuri Basaričeku!

T.

Izvanredna žalobna sjednica trgoviš. zastupstva.

(Dne 25. lipnja 1928.)

Od strane sreskog poglavarstva prisustvuje sjednici g. A. Gostinčar sreski pristav. Sjednici predsjednik načelnik Praunspurger Josip Čop bilježnik I. i Stanko Kompare bilježnik II.

Od zastupstva su prisutni: Švarić, Lang, Hričić, Cesar, Novak Mijo, Žibrat Ivan, Jurčić Albert, Filip Šimec, Janko Biščan, Stjepan Fresl mi.

Načelnik Praunspurger otvara sjednicu. Spominje teški udarac kojega je doživio Hrvatski narod ubojstvom naših narodnih poslanika u Narodnoj skupštini u Beogradu 20. lipnja 1928. kojom su zgodom ubiti Pavle Radić i dr. Gjuro Basariček, a teško su ranjeni Stjepan Radić, Grandja i Pernar.

U skupštini dakle najvišem forumu države, svetinji svakog naroda, hrvatska je krv potekla, hrvatske su glave pale i to u času, kada se je imala da proslavi 10-godišnjicu ujedinjenja troje braće slavenskih naroda Srba, Hrvata i Slovenaca.

Tim užasnim u povijesti ne zabilježenim okrutnim činom jednog narodnog poslanika, teško su uzdrmane i povrijedjene duše mirosljubivog i patričkog Hrvatskog naroda, duboko su rascvijeljena srca naša i rastužena patrička Hrvatska mati, te je prigodom tog jubileja zamjenila svoju slavnu trobojnicu crnim velom u znak tuge i žalosti.

Naš starodrevni Samobor predgradje Hrvatske Metropole, davno stjecište najpoznatijih naših i najzaslužnijih Hrvatskih rodoljuba, duboko osjeća tu bol i tugu sa cijelim Hrvatskim narodom, ali strpljivo nosi tu nepravdu u duši svojoj, jer se nada, da će iz krvi hrvatskih mučenika niknuti Hrvatskom narodu jako stablo ljubavi i slobode.

Pozvao sam Vas gospodo da na ovoj izvanrednoj sjednici zastupstva, ostavljajući po strani sve stranačke obzire, kao složni i ozbiljni Hrvati, palim i teško nastradalim žrtvama Hrv. naroda, damo u ime svoje i u ime cjelokupnog samoborskog gradjanstva dužno poštovanje.

Pezivam Vas nadalja, da samnom uskliknete: Slava mrtvima! a skoro zdravlje i dugi život ranjenima da dalje rade za jednakopravnost i slobodu Hrvatske nam otadžbine.

Zastupstvo jednodušno usvaja prijedlog i kliče: Slava mrtvima! Skoro zdravlje i dugi život ranjenima!

Time je ova sjednica završena.

Radi obiljnog materijala donosimo izvještaj sjednice od 27. lipnja u slijedećem broju.

Jedan tihi jubilej.

Dne 4. ov. mj. navršuje naš vrijedni sugradjanin g. Hinko Saurer svoju 80 godinu. Tko je on i što on znači u životu našega građića, nije potrebno tek tumačiti, jer ima već više od 60 godina što on živo sudjeluje kod gotovo svih važnijih izražaja našega narodnoga života. Nije bilo politički važne zgrade počevši od žestokih borba još za bana Levina Raucha, u kojoj on ne bi imao udjela, razumije se, kao opozicionalec, jer je sudbina svih nas Hrvata, da budemo opozicionarci, ako uopće želimo ostati Hrvatima. Nije bilo ni društveno važnije zgrade, kod koje on ne bi nešto doprinio uspjehu. Hrv. pjev. društvu »Jeki« bio je jedan od uremejlitelja i prvih članova, a u Hrv. Sokolu vrši već lijep niz godina službu blagajnika.

Nije napokon bilo ni ikakove druge zgrade kojom se je apeliralo na dobro srce naših ljudi, a da ne bi i on učinio svoje. Naročitim dobrotvorom pokazao se našim američkim iseljenicima i njihovim ovdje ostalim familijama, kojima je bez ikakove nagrade uredio mnoge odnošaje i prištedio im mnoge neprilike.

Poznat je napokon i njegov razvijeni osjećaj i smisao i za sve što je umjetnički lijepo. Zanimive su njegove zbirke umjetno obrtnih predmeta, staroga oružja, majolika, bakropisa itd., a valja spomenuti i njegovu vještinu i spremnost kojom je u raznim zgodama i sam znao izradjivati rezbarene predmete kojima je toliko puta obradovao malu i veliku djecu, a često i ljude od ukusa.

Dični jubilarac rodio se u Zagrebu na dan 4. srpnja 1848., dakle upravo na dan kad su hrvatski stuleži okupljeni na saboru na Markovom trgu polagali svoje dragocijeneosti na oltar domovine a za rat protiv Mađara. Otac mu je bio poslodavca kod glasoovitoga arhitekta Felbingera. Osnovnu školu kao i nižu realku svršio je naš jubilarac u Zagrebu, a tada je smrću očevom bio prisiljen prekinuti školovanje, za koje je imao i volje i sposobnosti, i potražiti svoj kruh kraćim putem. Tako je naš Heinrich brigom svoga skrbnika došao polovicom šesdesetih godina prošloga vijeka u Samobor da ovdje uči trgovinu kod uglednoga trgovca Štoca. Štoco dućan nalazio se je ondje gdje je danas apoteka i u tome je dućanu S. kao naučnik počinio mnogo uspješnih vrugolija, a kasnije kao pomoćnik zadao dosta jada svojemu gazdi. Saurer je naime bio nemiran duh, podstrekač i pripravljatelj raznih manifestacija i demonstracija, što ih je rodoljubna samoborska omladina poduzimala protiv krutoga Rauchovoga sistema. Njegov pak gazda Štoc bio je jedan od glavnih stupova mađaronstva u Samoboru. Ipak nije došlo između njih do preloma i to radi dobrih trgovačkih svojstava Saurerovih, koji je u trgovini zamjenjivao svoga poslodavca i tako mu davao prilike da se bavi ostalim za njega važnijim pasijama.

Tadašnja samoborska rodoljubna omladina sakupljala se je oko Hrv. Čitaonice, uz koju je bila i gostionica uglednoga gradjanina Tunkovića. Tu se je Saurer upoznao s gostioničarevom kćerkom Fanikom, sestrom poznatoga učitelja i ravnatelja Tunkovića, koja mu je poslije postala i ženom. Oženivši se napustio je Saurer Štocoovu trgovinu i etablirao se samostalno, no ne u Samoboru nego u obližnjoj Bregani.

Svi se još sjećamo uzorno uređene kuće kraj tvornice štapova u Bregani, opkoljene sa svih strana urednim grmljem i cvijećem, u kojoj je Saurer imao svoju trgovinu i dom. Tu je on proboravio gotovo 30 godina nesamo kao trgovac, nego i kao prijatelj i učitelj naroda. Mnogoj korisnoj gospodarskoj reformi priučio je on tamošnji narod i pružio tako uzor i ostalim dijelovima naše okolice. U teškim političkim prilikama Kueinovoga doba radio je neumorno i na političkomu prosvjeđivanju naroda, a uspjeh se je pokazivao kod izbora. Razumije se da je i sa Samoborom podržavao uvijek žive prijateljske i rodbinske veze.

Mnogogodišnjim neumornim radom stekao je naš svečar napokon toliko da je mogao kupiti i kuću u Samoboru. Bila je to ona ista kuća u Oajevoj ulici, u kojoj su nekoć bile prostorije Hrv. Čitaonice i gostiona njegovoga tasta. Nakon trideset godišnjega djelovanja u Bregani povukao se Saurer ovamo sa svojom ženom, koja mu je bila vjerna druga i pratilica sve do svoje smrti.

Već u visokoj dobi zatekao je Saurera rat, a s tim i nova dužnost, da kao član ravnateljstva Samoborske štedionice zamjenjuje mobilizirane činovnike toga zavoda. I u toj za njega novoj zadaći snašao se je naš svečar brzo i tako dobro, da je zavod poslije rata pa sve do sada reflektirao i reflektira na njegovu redovitu suradnju.

Razumije se da se Saurer, kojemu duševno i tjelesno zdravlje služi izvrsno, (izuzevši neke reumatične poteškoće u nozi) nije napustio ni ostale grane svoga djelovanja. Kako smo već spomenuli, vrši on još uvijek revno dužnosti blagajnika Hrv. Sokola, kojemu se je priklonio odmah poslije svoga povratka u Samobor, a i predsjednik je organizacije Hrv. Bloka u Samoboru.

Završujući ovaj letimični životopis našega svečara, ne možemo a da ne zaželimo da nam ga dobri Bog poživi zdrava do krajnjih granica života na radost njegovih prijatelja i štovatelja, a na korist našega zavičaja i čitave nam domovine Hrvatske! H

Domaće vijesti.

Sprovod narodnih mučenika.

U subotu 23. pr. mj. u 10 sati prije podne bio je veličanstven sprovod narodnih mučenika i žrtva Pavla Radića i dra. Gjura Basaričeka. Sahranjeni su u neposrednoj blizini groba Petra Preradovića. Čitava Hrvatska bila je toga dana u Zagrebu, da shrvana golemom tugom oda posljednju poštu, a i time manifestira želje, koje su sadržavale samo jedno: slobodu, jednakopravnost, i čovječanstvo.

I Samobor bio je doлично zastupan kod sprovođa. Od strane poglavarstva po trg. načelniku Milanu Praunspurgeru, trg. zastupniku Miji Hercegu i trg. blagajniku Stanku Kompare. Hrv. pjevačko društvo »Jeki« zastupali su Bastijančić Franjo, Šver Mariin i Šek Slavko osim toga bilo je i brojno gradjanstvo Samobora. Općinu Podvrh zastupao je upravitelj i bilježnik Vilim Pavlović i lijep broj seljaštva.

Svršetak školske godine.

Samoborska državna osnovna, ženska stručna i zanatsko trgovačka škola završila je školsko godišnje 29. lipnja. Ispiti su bili 23. lipnja. Početkom školske godine bilo je upisano u osnovnu školu 199 djece, pridošlo je 5 a izostalo tokom godine 9. Na svršetku godine bilo je 195 djece i to 96 dječaka i 99 djevojčica. Opću je ocjenu dobilo: odličan 6, veoma dobar 64, dobar 68, dovoljan 37 a nedovoljan 16, neispitanih je 4.

Nastavnici bili su: Bogumilo Toni, sreski školski nadzornik i upravitelj, Milan Tomečak ravn. uč., Franjo Lodeša stalni uč., Zvonimir Miholjević stalni uč., Mato Halauš uč. vjere, Božidar Antonić privr. uč., Julka Levak, stalna uč., Zlata Bogović stalna uč., Gilda Sertić stalna uč.

U stručnoj školi bilo je 18 učenica. A poduku je vršila Danica Mežnarić, prava uč. ženske stručne škole.

U zanatsko trgovačkoj školi bilo je upisano 185 šegrti, u nižem odjelu 89 a u višem 96. Oslobođeno je tokom škol. godine 40 a izostalo ih je 23, umro je 1. — Na ovoj su školi obučavali Bogumil Toni, Milan Tomečak, Mato Halauš, Franjo Lodeša, Zvonimir Miholjević i Božidar Antonić.

Novi dobitci prava.

Dne 26. pr. mj. položio je g. Marko Bahovec mi zadnje pravničke ispite za doktorat, te će ovih dana biti promoviran na čast dra. prava na našem sveučilištu u Zagrebu. — Čestitamo!

Koncert dra. Šolterića

koji je imao biti u četvrtak dne 21. pr. mj. odgođen je na neizvjesno vrijeme radi korole za našim ubijenim narodnim poslanicima:

Restauracija kapele Sv. Vida

Nedavno je starodrevna kapela Sv. Vida posve obnovljena, slikana i oltari popravljani. Učinjeno je to troškom supruga Gabrijele i Marka Bahovec. Slikarske radnje izveo je ukusno g. Franjo Kompore. Oltare je obnovila tvrtka Josip Kaplan iz Zagreba po svom vještom radniku g. Stuhecu. Osobito se ističe veliki oltar, krasna barokna radnja. Taj je oltar najljepši u cijeloj župi. Domala će biti naručeno i zvonu, za koje je bratovština Sv. Vida po svom članu g. I. Stiplošku sabrala dosad 4.000 Dinara.

Primanje u mašinsku podofic. školu mornarice

Na osnovu »Uredbe o mašinskoj školi« i na temelju riješenja Ministra Vojske i Mornarice primit će se 1928. godine do 400 mladića iz građanstva u mašinsku podoficirsku školu mornarice u Kumboru pošta Gjenović (Boka Kotorska), koji će se izobrazavati za mašinsku ili električarsku službu. — Škola počinje 1. X. 1928. — Dalji uslovi mogu se viditi u Konkursu kod svakog općinskog poglavarstva.

Samoborsko kino kazalište

prikazivat će slijedeće filmove: u nedjelju 1. VII. »Sedam kćeri Jurkovića« u četvrtak 5. VII. »Tri nedjelje ljubavi«, u nedjelju 8. VII. »Sv. Franjo Asiški«, u četvrtak 12. VII. »Tri Evine kćeri«, (u gl. ulozi Štelica Vidačić) u nedjelju 15. VII. »Dragulji Maha radje«, (u gl. ulozi Harry Piel), u četvrtak 19. VII. »Slobodna ljubav«, (u gl. ulozi Evelin Hold).

Upozoruje se sl. općinstvo, da predstave u nedjelju i blagdane počinju točno u 7/8 i druga u 1/10 sati, a to s razloga, jer elek. centrala prije tog vremena ne može podavati struje. Na radne dane počinju predstave kao i dosada točno u 6 i 8 sati popodne.

Vožnje autobusom do Šmidhenovog kupališta.

Dolazeći u susret općinstvu, koje želi kupati se u Šmidhenovom kupalištu, voziti će autobus g. Medvena dnevno od kolodvora prigodom dolaska vlaka do rečenog kupališta. Strani koji dolaze vlakom moći će odmah u kupalište, a oni koji borave u Samoboru prisjesti će na glavnom trgu. Isto će tako voziti od kupališta na kolodvor. Cijena je vrlo umjerena, pa se nadamo da će to kolli naši gosti tako i domaće općinstvo izrabiti. U slučaju potrebe voziti će autobus i češće. Upozorujemo na oglas u današnjem broju

Redoljubnom građanstvu Samobora i

U danima teških iskušenja i velike uzbuđenosti, u danima, kada dnevna kronika bilježi velike i odlučne događaje, u danima opće tuge i nevolje — novine su najbolja, a često i jedina veza, kroz koju vodje naroda opće i stoje u kontaktu s narodom.

Zato treba da se u ovo doba novine ne samo kupuju, čitaju i onda kao bezvrijedni papir odbace, već da se te novine rastureju u najšire slojeve našega pismenoga i nepismenoga pučanstva, da narod iz njih crpi političku zrelost i neobrazbu i sva nužna uputstva i da te novine, tako kratke važnim i poučnim sadržajem, sečuvaju i predaju svome potomstvu.

Novinske vijesti netom minulih i budućih dana sadržavaju i sadržat će vrlo važan odsjek naše povjesti i mnogim će poznijim historičarima te novine služiti kao pomoćno sredstvo ako ne kao izvor iz kojeg će

crpiti važne podatke za gradju hrvatske povjesti.

Udruženje Hrvatske Mladice u Samoboru odlučilo je, da povede akciju medju rodoljubnim građanstvom, kako bi od njega dobilo pročitane novine i poučne knjige. Te novine i knjige mogao bi neimućni a znanja željni slojevi — naročito seljački narod — besplatno dobivati.

Hrvatska mladica u svome nastojanju, da podigne cio hrvatski narod nacionalno i kulturno nada se, da će je rodoljubno građanstvo potpomoći. Omogućiti svim slojevima pa i najsiromašnijim, da dobe u ruke novine i knjige, znači nacionalno i kulturno pridizanje naroda, što leži svakome od nas na srcu.

Pogledamo li pak na posljednje događaje, koji su se zbili, dolazimo do zaključka, da treba takovu akciju što brže povesti.

Apeliramo još jednom na sve one, kojima je moguće da skupljaju novine i knjige. Sve sakupljeno neka se predaje u knjižarama gg. Košaka i Šeka, tako dugo dok ne budu postavljene za tu svrhu posebne škrinje

Omladinsko udruženje Hrv. Mladica u Samoboru

Umrli u župi Samobor

od 1. V.—30. V.

Anastazija Stublin, 18 g. Farkaševac. — Marijan Matošec, 22 mj. Klokočevac. — Kristina Štemberger 2 g. Samobor. — Ana Glückselig, 60 g. Samobor. — Anastazija Stanec, 65 g. Kladje. — Horvat muško mrtvor. Gradna. — Franjica Tonšetić, 59 g. Samobor. — Tomo Obranić, 66 g. Farkaševac. — Ana Koletić, 3 m. Kladje. — Magda Martinčić 8 m. Otok. — Josip Vitko, 21 g. Farkaševac. — Matašić mrtvor. Samobor. — Zdenka Prištin 1 g. Samobor. — Josip Rudar, 53 g. Samobor. — Ivan Dragoša 2 mj. Medsave. — Ivan Krpec, 16 g. Samobor. — Ana Beljak, 3. g. Gradna. — Mirko Mučnjak, 11/2 mj. Kladje. — Julka Komerički, 14 d. Klokočevac. — Fanika Doljar 40 g. Samobor. — Bara Nikolić 2 g. Domaslovec. — Franjica Bedenko, 80 g. Samobor. — Stjepan Vraneković, 3 mj. M. Rakovica. — Juraj Krajačić, 15 d. Lug. — Terezija Bratčić, 7 mj. Bregana. — Agata Horvat, 33 g. Gradna. — Bara Kunić, 51 g. Samobor. — Marija Telišman 4 d. Otok.

Šport.

S K »Samobor« — »Grahčar« Zagreb 3 : 1

Na Petrovo Igrana je utakmica izmedju našeg nogometnog kuba i »Grahčara« u Zagrebu. Ovaj smo put imali prilike vidjeti na našem Igralištu dva kluba koja su igrala pravo sportski po svim propisima. »Grahčar« je pokazao da je tehnički na visokom nivou. A »Samobor« da nije za njim zaostao. U prvom poluvrijemenu igra nije bila tako živahna pa je bio rezultat 1 : 0 u korist Samobora. U drugom poluvrijemenu igralo se mnogo bržim tempom te je »Grahčar« uspjelo udariti goal Samoboru. To je čini se elektrizovalo igrače obih klubova pa je započela igra brzim i odlučnim tempom konačni je ali rezultat bio 3 : 1 u korist Samobora. Osobito nam je istaknuti vrlo goalmane na obim stranama, koji su mnogo doprinjeli ovakom rezultatu. Sudac Arlavi vanredan i nepristran.

Kibici jedne i druge strane naravski da ih je »Samobor« imao mnogo više, oduševljeno su podržali svoje igrače i burno im povladjivali na uspjehu. Ali je lijepa igra dje lovala na njih tako da su priznavali i dobru igru protivnicima.

Hydropatsko kupalište tope kupelji

svaki dan.

Priposlano.*

Gospodinu Hanibalu Praunspurgeru u Samoboru.

U broju 11. »Samoborca« od 10. lipnja 1928. otisnut je ispravak, koji doslovno ovako glasi: Nije izina, da sam si ja bilo kada uzurpirao dio bilo kakovog općinskoga zemljišta (pješčanika), već je nasuprot istina, da je zastupnik Mijo Novak, koji je tu tvrdaju u zastupstvu iznio, prema presudi poglavara sreza Samobor od 8. oktobra 1925. broj 4152—1925. sudjen, da je dužan uzurpirani po njemu dio katastralne čestice br. 3645 i 3755, koje služe kao javno prometna površina, smjestiti napustiti i povratiti slobodnoj javnoj uporabi.

U Samoboru dne 29. svibnja 1928. Hanibal Praunspurger.

Ovako doslovno glasi taj ispravak. No u mojim se rukama nalazi izvorna odluka i Presuda, sve u jednoj cijelini, g. sreskog poglavara Štambača od 8. oktobra 1925. broj 4152-1925.

Ovom odlukom i presudom, izrečeno je, da sam ja dužan uzurpirani dio kat. čestice br. 3645. u površini od 12 četvornih hvati, te uzurpirani dio kat. čestice br. 3755 u površini od 9 četvornih hvati smjestiti napustiti i povratiti slobodnoj javnoj uporabi.

U ovoj se odluci i presudi navodi, da je izrečena, povodom prijave trgovišnog poglavarstva u Samoboru dan i broj prijave se ne navodi, a na ocu poglavarstva bio je g. Miko Klečić st. — i suinteresanog Hanibala Praunspurgera. A iz razloga, jer je, izmjerom i reambulacijom, obavijenom 23. maja 1920. povjerenstvo po organima trgovišnog poglavarstva uz sudjelovanje ovlaštenog civilnog mjernika kao tehničkog vještaka te u prisustvu tuženika i suinteresanog lica ustanovljeno, da je Mijo Novak uzurpirao ukupno 21 četvorni hvat od čestica kat. br. 3645 i 3755 p. o. Samobor.

Dakle »kadija tuži, kadija sudi«. Tužitelj trgovišnog poglavarstva, izmjeru i reambulaciju »organi trgovišnog poglavarstva«.

Koji su to organi, koliko ih je, ne navodi se, kao niti ime tehničkog vještaka.

Dakle izmjera i reambulacija je obavljena 23. maja 1920., raspava o istoj je provedena 30. septembra 1925, kako se u odluci — presudi navodi, dakle nakon 5 godina 4 mjeseca i 7 dana, a u rešenju tog raspravnog zapisnika od 30. septembra 1925, kako se i to u odluci — presudi navodi, izrečena je ova odluka — presuda.

Izjavljujem, da ja nikada nisam bio pozvan k onoj izmjeri i reambulaciji, obavljenoj 23. maja 1920., nikada istoj prisustvovala nimm.

Izjavljujem nadalje, da ja nikada nisam u grijeh mi upisanih uzurpacija počinio, nije mi ni poznata ona površina od 21 četv. hvata čestica kat. br. 3645 i 3755 koje da sam uzurpirao.

Kako god je moj sada već pokojni otac Makso mirao i neprekidno faktično posjedovao i uživao sve svoje nekretnine do svoje smrti t. j. do god. 1913. tako sam ih i ja mirno i neprekidno faktično posjedovao i uživao a i danas ih mirno neprekidno faktično posjedujem i uživam.

Protiv odluke — presude od 8. oktobra br. 4152—1925. uložio sam utok na velikog župana zagrebačke oblasti te sam i tim povodom prošle godine presušan kod sreskog poglavarstva u Samoboru, a i u prisutnosti g. Hanibala Praunspurgera, izjavio zapisnički, da kod svog utoka ostajem.

Premda je g. Praunspurger vrlo dobro znao, da sam taj utok uložio i da presuda od 8. oktobra 1925 br. 4152—1925. nije pravomoćna, on je važnu tu činjenicu zatajio u svom ispravku, čim javnost punim pravom drži, da je presuda pravomoćna i ja pravomoćno osuđen. O ovom i ovačovom postupku u javnosti g. Hanibala p. Praunspurgera ja mirno duše sud prepuštam javnosti.

Nadovezajem, da sam baš 25. lipnja 1928. primio odluku sreskog poglavarstva u Samoboru od 8. juna 1928. br. 2153—1928, kojom se povodom mog utoka temeljem riješenja g. velikog župana Zagreb. oblasti od 31. ožujka 1928. br. 39676—7 u stvari ovoj određuje za dan 11. srpnja 1928. u 10 sati prije podne raspava na licu mjesta u Samoboru u Dragi kbr. 2. kod Mije Novaka, da se ustanovi stanje stvari prema sačinjenom opisu i nacrtu, pripisanom od trgovišnog poglavarstva u Samoboru.

Istaknuti mi je još da ću se na onaj dio ispravka g. Praunspurgera, u kom navodi da nije istina, da si je, bilo kada uzurpirao dio bilo kakovog općinskog zemljišta (pješčanika) oevrnuti u budućem broju »samoborskog lista«.

U Samoboru 27. lipnja 1928.

Mijo Novak

postolar, pojednik i trgovišni zastupnik.

*) Za članka pod svim naslovom uredništvo se odgovara

Stan u prvom katu od jedne velike sobe sa kuhinjom eventualno i 1 manje sobe — savim suhi — iznajmljuje se odmah. — Upitati u upravu

Prodaje se kuća

1. katnica sastojeca od 3 sobe kuhinje smocnica i podrum. — Upitati kod M. Svarića, Samoslanska ulica

PROGLAS.

Nastupila je ljetna sezona te danomice dolaze stranci u Samobor.

Pošto se Samobor smatra lječ. lištem i ljetovalištem to se upozoravaju oni građani, koji strancima iznajmljuju stanove i sobe da im je dužnost, da prijave najkasnije u roku od 24 sata svakog stranca kojega prime u stan ili obstrbu.

Nadalje se upozoravaju p. n. građani, da imaju paziti na red i čistoću iznajmljenih prostorija jer će od vremena do vremena za to određena komisija vršiti nadzor nad javnim i privatnim stanovima koji služe za stan pro-laznicima.

Pošto je u interesu koli pojedinca toli cijeloga mjesta da se točno izvršavaju gornji nalozi, očekuje se savjesno izvršenje istih.

Propust navedenoga spada pod topogledne odredbe koje će se u danom slučaju odgovarajuće vršiti.

Načelnik: **Praunsparger.** Bilježnik: **Čop.**

Gorivo drvo

...a bukove cjepanice suhe postavno u kuću Din. 340. — po hvatu nudja

I Pernar Bregana
Naručbe prima A. Vuković

Samoborski autobus

Vozi počevši od 1. srpnja dnevno od dolazećih vlakova u

Smidhenovo kupalište

u obične dane sa glavnog trga u:
10 sati, 14 sati i 16 sati

Nedjeljom i blagdanima:

8 s, 10 s, 13 s, 16 s, 17 s,

Iz Smidhenovog kupališta do kolodvora:

Obične dane:

11³⁰ s, 15 s, 18 s,

Nedjeljom i blagdanima:

9 s, 11 s, 14 s, 16³⁰ s, 17 s,

Medju-vožnje prema potrebi. Cijena je za jednu vožnju po osobi od kolodvora do Smidhenovih toplica **4 Din.** od glavnog trga do kupališta **3 Din.** Isto tako obratno.

Autobus stoji po želji putnika na svakom mjestu od kolodvora do Smidhenovog kupališta.

Sa štovanjem
D. Medven
vlasnik.

Javna zahvala.

Svima onima koji su dragog nam supruga i oca

Stj. Vukovića

do hladnoga groba sproveli, a nama pismeno ili ustmeno saučelice izrekli, napose odaslanstvu „Jeko“ naša najdublja zahvala.

Obitelj D. Vuković

Traži se pianino

za iznajmiti kroz dva mjeseca Ponude umoljavam na upravu našeg lista.

Čarape

poznate kao najrajinije „KLJUČ“ marke crvene, ljubičaste i zlatne, muške i ženske, soknice za djecu sve vrsti, rukavice itd.

Prispjeli opet krasni uzorci **štofa za muška odijela**, kao i **košulje** te sva ostala manufakturna roba

Cijene solidne, šašću zajamčene

Najtoplije se preporuča
Vladimir Šimec.

Naučnik traži se za trgovinu upitati u upravu lista.

Objava.

Čast mi je saopćiti sl. općinstvu Samobora i okolice, da sam otvorio prodavaonu svih vrsta

gotovih cipela

iz prvorazrednog materijala i u raznim bojama u kući gdje **Sestak na Trgu kralja Tomislava** (Glavni trg) broj 21. (nekoć stara apoteka)

Preporučujem se slavnom općinstvu trg. Samobora i okolice za što brojnije narudžbe a držati ću uvijek umjerene cijene

Primam razne popravke, te iste izradjujem brzo i uz isto niske cijene.

Veleštovanjem
Ignac Stiplošek.

Ljepi stan

od 2 parkeirane sobe, kuhinje, smočnice, uvedenom elekirikom, iznajmljuje se odmah. — Uпитati Pavlović Smidhenova 7.

Prodaje se kuća

sa lijepim vrtom, prikladna za svaki obrt i trgovinom. Cijala površina 131 čet. hvati. Cijena 75 hiljada dinara. — Uпитati Perkovića ulica br. 50.

Ferijalni srednjoškolski korrepetitorij u Samoboru.

srpanj-kolovoz za popravkaše, privatiste koji polažu ispit u jesenskom roku uz suradnju srednjoškolskih profesora, počima 1. srpnja, obuka većinom na svježem zraku u parku, uz umjereni šport, sjajan oporavak.

Upisi i informacije Prof. Reizer, Gajeva ul. 43, Samobor.

Prospekti se na zahtjev šalju.

Gradjevni materijal

i to: cementni crijep, blokovi za gradnju kuća, staja, šupa, cementne cijevi sa ograncima i zavojima, daske, grede, cementa itd. za gradnje

najjeftinije kod

„Samoberke“ d. d. Sameber
(preko puta kolodvora)

GOSTIONA

FRANJO TKALČIĆ

(prije Ivan Budi.)

Lijepa i ugodna bašča.

Dnevno svježi zajuttrak.

Najbolja Samoborska i Pijelivička vina od godine 1924.

Svaki dan svježe pivo na čaše.

Nedjeljom na raznju janjci i odojci.

Preporuča se

Franjo Tkalčić

gostioničar

Šmidhenovo

sumperno kupalište

otvoreno je. Dobivaju se dnevno tople kupelji od 7 sati ujutro do 7 na večer.

U kupalištu uredjen je **buffet** u kojem se dnevno dobivaju dobra domaća topla i mrzla jela te dobra pića.

Cijene umjerene.

Kretoni, šifoni, batist-šifoni

kao i sve ostale vrste platna u svim širinama i kvalitetama.

Veliki izbor.

Jeftine cijene.

kod

Ladislav Rosenberger

trgovina manufakturnom robom u Samoboru.